

POSTANOWIENIE

14 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

na posiedzeniu niejawnym 14 kwietnia 2026 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa J.H.

przeciwko B.H.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,

na skutek skargi kasacyjnej J.H.

od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach

z 29 lutego 2024 r., II Ca 609/23,

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) zasądza od powoda na rzecz pozwanego koszty postępowania kasacyjnego w kwocie 1800 (jeden tysiąc osiemset) zł z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia powodowi odpisu postanowienia do dnia zapłaty.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 29 lutego 2024 r. Sąd Okręgowy w Kielcach zmienił wyrok Sądu Rejonowego w Staszowie z 10 stycznia 2023 r. w ten sposób, że oddalił powództwo J.H. przeciwko pozwanemu B.H. o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym.

Powód wniósł skargę kasacyjną, opierając wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania na przyczynie kasacyjnej objętej art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, służącym ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój orzecznictwa i nauki prawa oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Z punktu widzenia funkcji oraz założeń skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia, rolą „przedsądu” jest wstępna selekcja skarg pod kątem spełniania wymienionych wyżej kryteriów (przyczyn kasacyjnych) kwalifikujących skargę do jej przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powód podniósł, że jest ona oczywiście uzasadniona ze względu na rażące naruszenie przez Sąd Okręgowy w Kielcach przepisów wskazanych w podstawach skargi kasacyjnych (art. 57 ust. 2 ustawy z 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniach społecznych rolników indywidualnych i członków ich rodzin oraz art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 65 k.c.).

W judykaturze Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, że oczywista zasadność skargi kasacyjnej przejawia się w tym, że *prima facie* zasługuje ona na uwzględnienie. Oczywiście jest tylko to, co można dostrzec bez potrzeby głębszej analizy, czy przeprowadzenia dłuższych badań lub dociekań. Zarzucane uchybienia muszą zatem mieć kwalifikowany charakter, dotyczyć konkretnych przepisów prawa i być dostrzegalne w sposób oczywisty, na pierwszy rzut oka, co skarżący powinien

wykazać. Wniosek powoda nie odpowiada wskazanym wyżej wymaganiom, nie zawiera bowiem argumentacji przekonującej o istnieniu przywołanej przyczyny kasacyjnej, wykazującej na czym polega ewidentna widoczna *prima vista* wadliwość zaskarżonego wyroku. Trzeba też przypomnieć, że wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania jest oddzielną częścią składową skargi kasacyjnej, wyodrębnioną formalnie i redakcyjnie, uregulowaną w art. 398⁴ § 2 k.p.c., co implikuje konieczność jego odrębnego uzasadnienia bez odwoływania się do podstaw skargi kasacyjnej, które nie podlegają badaniu na etapie kwalifikowania skargi do przyjęcia do rozpoznania (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 12 grudnia 2000, V CKN 1780/00, OSNC 2001, Nr 3, poz. 52; z 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, OSNC 2001, Nr 10, poz. 156 oraz z 15 czerwca 2018 r., III CSK 38/18).

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji (art.398⁹ § 2 oraz art. 98 w zw. z art. 108 i art.398²¹ w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.).

Agnieszka Piotrowska

(A.D.)

[SOP]